

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΟΛΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΚ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΠΙΣΤΩΤΩΝ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Καταδολίευσης των εκ Δικαστικής Αποφάσεως Πιστωτών Νόμος του 2008.

Ερμηνεία.

2. Στον Νόμο αυτό, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια:

“διάταγμα πληρωμής εκ δικαστικής αποφάσεως χρέους με δόσεις” σημαίνει διάταγμα που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 90 του Μέρους ΙΧ του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου·

Κεφ. 6.

11 του 1965

161 του 1989

228 του 1989

51(I) του 1999

134 (I) του 1999

58 (I) του 2003

66(I) του 2004

138(I) του 2006.

“Δικαστήριο” έχει την έννοια η οποία αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 2 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου·

“εκ δικαστικής αποφάσεως οφειλέτης χρέους” έχει την έννοια η οποία αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 2 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου·

“εκ δικαστικής αποφάσεως πιστωτής” έχει την έννοια η οποία αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 2 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου·

“εκ δικαστικής αποφάσεως χρέος” έχει την έννοια η οποία αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 2 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου.

Αδικήματα
καταδολίευσης
εξ αποφάσεως
πιστωτών.

3.(1) Οποιοσδήποτε εκ δικαστικής αποφάσεως οφειλέτης χρέους:

(α) προβεί σε οποιαδήποτε:

(i) δωρεά, μεταβίβαση ή επιβάρυνση προς όφελος τρίτου οποιουδήποτε περιουσιακού του στοιχείου ή

(ii) μετακίνηση, απόκρυψη ή άλλη αποξένωση οποιουδήποτε περιουσιακού του στοιχείου·

εφόσον οι ενέργειες αυτές γίνονται με σκοπό την παρεμπόδιση ή καθυστέρηση ικανοποίησης των εκ δικαστικής αποφάσεως χρεών του·

(β) κατά τη σύναψη οποιουδήποτε χρέους ή υποχρέωσης εξασφαλίσει πίστωση με ψευδείς παραστάσεις ή μετά από οποιαδήποτε άλλη απάτη·

(γ) παραλείψει να καταβάλει προς τον εκ δικαστικής αποφάσεως πιστωτή το ποσό οποιασδήποτε δόσης κατά την ημερομηνία πληρωμής που είχε διαταχθεί από το Δικαστήριο κατά την έκδοση διατάγματος πληρωμής εκ δικαστικής αποφάσεως χρέους με δόσεις, για λόγο άλλο από οικονομική ή φυσική αδυναμία·

είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του υπόκειται στις ποινές που προβλέπονται στο άρθρο 4.

(2) Ουδεμία δίωξη ασκείται, δυνάμει της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1), εναντίον εκ δικαστικής αποφάσεως οφειλέτη χρέους, εκτός αν αυτός παραλείπει να καταβάλει την πληρωμή τουλάχιστον τριών δόσεων:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που οι δόσεις που υπολείπονται προς εξόφληση του χρέους είναι λιγότερες από τρεις δύναται να ασκηθεί ποινική δίωξη αν παραλείπει να καταβάλει οποιαδήποτε δόση.

(3) Οι ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (1) τεκμαίρονται, μέχρι απόδειξης του αντιθέτου, ότι έγιναν με σκοπό την καταδολίευση του εκ δικαστικής αποφάσεως πιστωτή, ανεξάρτητα αν έγιναν πριν ή μετά την καταχώρηση της αγωγής δυνάμει της οποίας εκδόθηκε απόφαση, την εκτέλεση της οποίας επιδιώκει ο ειρημένος εκ δικαστικής αποφάσεως πιστωτής.

(4) Σε οποιαδήποτε ποινική διαδικασία για αδίκημα δυνάμει του εδαφίου (1) αποτελεί υπεράσπιση για τον κατηγορούμενο αν αποδείξει:

- (α) προκειμένου περί κατηγορίας, δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), για καταδολιευτική μεταβίβαση ή επιβάρυνση ή μετακίνηση ή αποξένωση, ότι η εν λόγω πράξη έγινε προς συγγενικό πρόσωπο ή προς αγοραστή με καλή πίστη και χωρίς πρόθεση να παρεμποδίσει ή καθυστερήσει τον πιστωτή στη είσπραξή του οφειλόμενου σε αυτόν εξ αποφάσεως χρέους ή
- (β) προκειμένου περί κατηγορίας δυνάμει της παραγράφου (β) του εδαφίου (1), ότι η πίστωση δεν έχει εξασφαλιστεί

με ψευδείς παραστάσεις ή μετά από οποιαδήποτε άλλη απάτη αλλά ότι αυτή έχει εξασφαλιστεί με καλή πίστη και χωρίς πρόθεση καταδολίευσης του συμβαλλομένου μέρους·

- (γ) προκειμένου περί κατηγορίας δυνάμει της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1), ότι έχει συμμορφωθεί με το διάταγμα πληρωμής εκ δικαστικής αποφάσεως χρέους με δόσεις ή ότι έχει μεταβληθεί η οικονομική του κατάσταση από την ημερομηνία έκδοσης του εν λόγω διατάγματος ή ότι έχει υποβάλει αίτηση στο Δικαστήριο για τροποποίηση ή αναστολή του διατάγματος την οποία έχει επιδώσει στον εκ δικαστικής αποφάσεως πιστωτή, πριν από την επίδοση του κατηγορητηρίου σ' αυτόν.

(5) Για τους σκοπούς του εδαφίου (4):

- (α) “συγγενικό πρόσωπο” σημαίνει πατέρα, μητέρα, σύζυγο, τέκνο, εγγονό, αδελφό ή αδελφή·
- (β) “καλή πίστη” σημαίνει:
- (i) σε σχέση με πράξη που γίνεται προς όφελος συγγενικού προσώπου, μεταβίβαση ή επιβάρυνση που γίνεται έναντι λογικού ανταλλάγματος, περιλαμβανομένης και ανταλλαγής με περιουσία ίσης αξίας ή μεταβίβαση ή επιβάρυνση ή μετακίνηση ή αποξένωση που γίνεται με σκοπό τη μόρφωση, ιατρική περίθαλψη ή αποκατάσταση του εν λόγω προσώπου· και

- (ii) σε σχέση με πράξη που γίνεται προς όφελος αγοραστή, οποιαδήποτε μεταβίβαση ή επιβάρυνση γίνεται έναντι λογικού ανταλλάγματος.

Ποινές.

4.(1) Σε περίπτωση καταδίκης οποιουδήποτε εκ δικαστικής αποφάσεως οφειλέτη χρέους για αδίκημα που αναφέρεται στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 3, αυτός υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

(2) Σε περίπτωση καταδίκης οποιουδήποτε εκ δικαστικής αποφάσεως οφειλέτη χρέους για το αδίκημα που αναφέρεται στην παράγραφο (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 3, αυτός υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000) και σε περίπτωση δεύτερης ή μεταγενέστερης καταδίκης υπόκειται σε κατώτατο όριο ποινής χιλίων ευρώ (€1.000), εκτός αν το δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής, αφού λάβει υπόψη τα περιστατικά της υπόθεσης και ειδικά ότι έχει συμμορφωθεί με το διάταγμα πληρωμής του εκ δικαστικής αποφάσεως χρέους με δόσεις και/ή ότι η οικονομική δυνατότητα του κατηγορουμένου έχει μεταβληθεί, κρίνει σκόπιμο να μην επιβάλει ποινή και σε περίπτωση δεύτερης ή μεταγενέστερης καταδίκης να επιβάλει μικρότερη ποινή:

Νοείται ότι σε περίπτωση δεύτερης ή μεταγενέστερης καταδίκης που το δικαστήριο δεν επιβάλλει ποινή ή επιβάλλει χαμηλότερη του κατώτατου ορίου ποινή, αναφέρει ειδικά τους λόγους για την εν λόγω απόφασή του.

(3) Το δικαστήριο σε περίπτωση καταδίκης δυνάμει της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 3, εκδίδει, εφόσον

υποβληθεί αίτηση προς τούτο, διάταγμα είσπραξης των οφειλομένων δόσεων του εκ δικαστικής αποφάσεως χρέους, ως χρηματικής ποινής, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου ή οιουδήποτε άλλου νόμου καταργούντος ή τροποποιούντος τούτο. Το δικαστήριο κατά την έκδοση του εν λόγω διατάγματος δύναται να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσής του για περίοδο μέχρι έξι μήνες.

Κεφ. 155.
93 του 1972
2 του 1975
12 του 1975
41 του 1978
162 του 1989
142 του 1991
9 του 1992
10(I) του 1996
89(I) του 1997
54(I) του 1998
96(I) του 1998
14(I) του 2001
185(I) του 2003
219(I) του 2004
57(I) του 2007.

Αρ. Φακ.: 23.02.049.013-2008

ΒΣΓ/ΜV